

343

USTAWA

z dnia 16 grudnia 1972 r.

zmieniająca ustawę o stosunku służbowym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej.

Art. 1. W ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o stosunku służbowym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 12, poz. 69) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

— „Ustawa z dnia 31 stycznia 1959 r. o służbie funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej”;

2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Funkcjonariuszem Milicji Obywatelskiej może być obywatel polski o nieskazitelnej przeszłości, którego cechuje obywatelska i patriotyczna świadomość oraz wysoka ideowość, korzystający w pełni z praw publicznych i dający rękojmię należytego wykonywania powierzonych obowiązków ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego, posiadający odpowiednie wartości moralne, określone kwalifikacje fachowe oraz zdolność fizyczną i psychiczną do służby w Milicji Obywatelskiej.”;

3) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Stosunek służbowy funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej, zwanych dalej „funkcjonariuszami”, powstaje przez mianowanie na podstawie dobrowolnego zgłoszenia się do służby.
2. Mianowanie może nastąpić po odbyciu zasadniczej służby wojskowej albo po przeniesieniu do rezerwy bez odbycia tej służby lub po zwolnieniu od obowiązku służby wojskowej.
3. Mianowanie może nastąpić także przed odbyciem zasadniczej służby wojskowej i przed przeniesieniem do rezerwy, w przypadkach określonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych wspólnie z Ministrem Obrony Narodowej.”;

4) po art. 2 dodaje się nowy art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Zdolność fizyczną i psychiczną do służby w Milicji Obywatelskiej ustalają komisje lekarskie służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.
2. Minister Spraw Wewnętrznych określa zasady oceny stopnia zdolności fizycznej i psychicznej do służby w Milicji Obywatelskiej i orzekania o tej zdolności oraz właściwość i tryb postępowania komisji lekarskich służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w tych sprawach.”;

5) w art. 3 skreśla się ust. 3;

6) w art. 4:

a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „lub z jego upoważnienia Komendant Główny Milicji Obywatelskiej”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komendanta Głównego Milicji Obywatelskiej powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych.”;

7) po art. 4 dodaje się nowe art. 4a i 4b w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Mianowanie funkcjonariusza na stanowisko służbowe może być uzależnione od ukończenia odpowiedniej szkoły wyższej bądź innej szkoły lub kursu Milicji Obywatelskiej.

2. Minister Spraw Wewnętrznych określa wymagania w zakresie wykształcenia i kwalifikacji fachowych, jakim powinien odpowiadać funkcjonariusz na określonym stanowisku służbowym.

Art. 4b. 1. Szkoły i kursy Milicji Obywatelskiej tworzy, przekształca i znosi Minister Spraw Wewnętrznych.

2. Minister Spraw Wewnętrznych określa:

- 1) organizację szkół i kursów Milicji Obywatelskiej,
- 2) programy i czas trwania nauki,
- 3) organizację szkolenia i składania egzaminów.”;

8) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Przed objęciem służby funkcjonariusz składa ślubowanie, którego brzmienie i tryb składania określa Minister Spraw Wewnętrznych.”;

9) po art. 7 dodaje się nowy art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. Minister Spraw Wewnętrznych określa sposób pełnienia i przebieg służby oraz szczegółowe prawa i obowiązki funkcjonariuszy.”;

10) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 2. Stopnie milicyjne.”;

11) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Ustanawia się następujące kolejne stopnie milicyjne:

- 1) szeregowcy Milicji Obywatelskiej:
 - a) szeregowiec Milicji Obywatelskiej,
 - b) starszy szeregowiec Milicji Obywatelskiej,
- 2) podoficerowie Milicji Obywatelskiej:
 - a) kapral Milicji Obywatelskiej,
 - b) starszy kapral Milicji Obywatelskiej,
 - c) plutonowy Milicji Obywatelskiej,
 - d) sierżant Milicji Obywatelskiej,
 - e) starszy sierżant Milicji Obywatelskiej,
 - f) sierżant sztabowy Milicji Obywatelskiej,
 - g) starszy sierżant sztabowy Milicji Obywatelskiej,
- 3) oficerowie Milicji Obywatelskiej:
 - a) młodszy oficerowie:
 - podporucznik Milicji Obywatelskiej,
 - porucznik Milicji Obywatelskiej,
 - kapitan Milicji Obywatelskiej,
 - b) starszy oficerowie:
 - major Milicji Obywatelskiej,
 - podpułkownik Milicji Obywatelskiej,
 - pułkownik Milicji Obywatelskiej,
 - c) generałowie Milicji Obywatelskiej:
 - generał brygady Milicji Obywatelskiej,
 - generał dywizji Milicji Obywatelskiej.”

12) po art. 8 dodaje się nowy art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Stopnie podoficerów i oficerów Milicji Obywatelskiej są stopniami dożywotnimi.

2. Funkcjonariusze zwolnieni ze służby mogą używać posiadanych stopni milicyjnych, o których mowa w ust. 1, z określeniem:

— „w rezerwie”, jeżeli funkcjonariusz podlega obowiązkowi służby wojskowej i uznany został za zdolnego do tej służby,

— „w stanie spoczynku”, jeżeli funkcjonariusz nie podlega obowiązkowi służby wojskowej.

3. Utrata stopnia milicyjnego, o którym mowa w ust. 1, następuje w razie:

1) utraty obywatelstwa polskiego lub

2) skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych albo

3) skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności na czas nie krótszy od roku za przestępstwo popełnione z niskich pobudek.”;

13) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Stopień szeregowca funkcjonariusz otrzymuje z chwilą mianowania na stanowisko służbowe.

2. Stopnie starszego szeregowca i podoficera nadają przełożeni określani przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

3. Pierwszy stopień oficerski (podporucznika) oraz stopnie generałów nadaje Rada Państwa na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych. Pozostałe stopnie oficerskie nadaje Minister Spraw Wewnętrznych.”;

14) art. 10 skreśla się;

15) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Nadanie funkcjonariuszowi stopnia podoficerskiego następuje po ukończeniu szkoły podoficerskiej Milicji Obywatelskiej lub odpowiedniego kursu oraz w zależności od opinii służbowej i zajmowanego stanowiska służbowego.”;

16) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Warunkiem nadania pierwszego stopnia oficerskiego jest ukończenie wyższej szkoły oficerskiej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych lub innej szkoły wyższej i zdanie egzaminu na oficera.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach pierwszy stopień oficerski może być nadany mimo niespełnienia warunku określonego w ust. 1.”;

17) art. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„Art. 13. 1. Nadanie oficerowi wyższego kolejnego stopnia następuje stosownie do posiadanych kwalifikacji fachowych oraz w zależności od opinii służbowej i zajmowanego stanowiska służbowego. Nadanie tego stopnia nie może jednak nastąpić wcześniej niż po przesłużeniu w stopniu:

podporucznika — 3 lat,

porucznika — 4 lat,

kapitana — 5 lat,

majora — 4 lat,

podpułkownika — 4 lat.

2. Okresy wymienione w ust. 1 mogą być skracane o jeden rok w stosunku do oficerów, którzy ukończyli wyższe studia odpowia-

jące kwalifikacjom fachowym wymaganym na zajmowanym stanowisku.

Art. 14. 1. Funkcjonariuszowi można nadać kolejny wyższy stopień przed upływem ustalonych okresów, w drodze wyróżnienia.

2. W przypadkach wyjątkowych, zasługujących na szczególne uwzględnienie z punktu widzenia potrzeb służby, można nadać funkcjonariuszowi, który posiada szczególne kwalifikacje fachowe lub umiejętności do pełnienia służby na odpowiednim stanowisku służbowym, wyższy stopień mimo niezachowania warunków wymaganych do nadania tego stopnia.”;

18) po art. 14 dodaje się nowe art. 14a i 14b w brzmieniu:

„Art. 14a. Żołnierze przechodzący do służby w Milicji Obywatelskiej mianowani są na stopień milicyjny równorzędny z posiadaniem stopniem wojskowym. Jeżeli posiadany przez żołnierza stopień wojskowy nie ma odpowiednika w stopniu milicyjnym, żołnierz mianowany jest na stopień milicyjny bezpośrednio wyższy.

Art. 14b. Minister Spraw Wewnętrznych ustala okresy wysługi w stopniach podoficerskich oraz określa szczegółowe warunki, zasady i tryb mianowania funkcjonariuszy na stopnie milicyjne.”;

19) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Funkcjonariusza powinno cechować pełne oddanie Partii i Władzy Ludowej oraz ofiarność, sumiennosc i gorliwość w wykonywaniu powierzonych zadań.

2. Funkcjonariusz obowiązany jest przestrzegać socjalistycznej praworządności oraz kierować się poczuciem szczególnej odpowiedzialności za ochronę porządku i bezpieczeństwa publicznego, ochronę własności społecznej oraz życia, zdrowia i mienia obywateli.

3. Funkcjonariusz obowiązany jest wykonywać zarządzenia, rozkazy i polecenia przełożonych oraz przestrzegać dyscypliny służbowej.”;

20) po art. 19 dodaje się nowy art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Funkcjonariusz może należeć do organizacji lub stowarzyszeń krajowych, działających poza służbą, za wiedzą przełożonego.

2. Przynależność do organizacji lub stowarzyszeń zagranicznych albo międzynarodowych wymaga zezwolenia Ministra Spraw Wewnętrznych lub upoważnionego przez niego przełożonego.”;

21) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. Funkcjonariusz przy wykonywaniu obowiązków służbowych lub innych powierzonych mu zadań korzysta ze szczególnej ochrony prawnej określonej w odrębnych przepisach.”;

22) po art. 21 dodaje się nowe art. 21a i 21b w brzmieniu:

„Art. 21a. Funkcjonariusz, który w związku ze służbą doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu, otrzymuje odszkodowanie ustalone w odrębnych przepisach. W razie śmierci funkcjonariusza w związku ze służbą odszkodowanie otrzymują pozostali po nim członkowie rodziny.

Art. 21b. 1. Funkcjonariusz, który osiągnął 15 lat wysługi, nabywa prawo do emerytury milicyjnej. Po 30 latach wysługi funkcjonariusz na-

bywa prawo do pełnej emerytury milicyjnej.

2. Funkcjonariusz, który stał się inwalidą, uprawniony jest do milicyjnej renty inwalidzkiej.
3. Członkowie rodzin po zmarłych funkcjonariuszach uprawnieni są do milicyjnej renty rodzinnej.
4. Zasady przyznawania świadczeń określonych w ust. 1—3 normują przepisy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin.”;

23) po art. 22 dodaje się nowy art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. Funkcjonariusze określonych rodzajów służb otrzymują wyposażenie specjalne. Zasady przyznawania tego wyposażenia określa Minister Spraw Wewnętrznych.”;

24) art. 24 skreśla się;

25) w art. 25:

a) dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W razie niewykorzystania przysługującego przejazdu osoba uprawniona otrzymuje zryczałtowany równoważnik pieniężny w wysokości odpowiadającej cenie biletu kolejowego na odległość 500 km, przy uwzględnieniu rodzaju i klasy pociągu oraz przysługującej ulgi taryfowej.

1b. Zasady i warunki korzystania z uprawnień, o których mowa w ust. 1 i 1a, określa Minister Spraw Wewnętrznych.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osobom wymienionym w ust. 1 mogą być przyznawane także inne świadczenia socjalno-bytowe, których rodzaj i zakres ustala Minister Spraw Wewnętrznych.”;

c) po ust. 2 dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Świadczenia, o których mowa w ust. 2, mogą być przyznawane również osobom uprawnionym do zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej i ich rodzin.”;

26) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Funkcjonariusz otrzymuje dla siebie i członków rodziny mieszkanie służbowe w miejscowości, w której stale pełni służbę, lub w miejscowości pobliskiej — na zasadach i według norm określonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska.

2. W razie braku mieszkania służbowego funkcjonariusz otrzymuje równoważnik pieniężny.

3. Funkcjonariuszowi przysługuje prawo remontu zajmowanego przez niego mieszkania na koszt Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

4. Wysokość i zasady wypłaty równoważnika pieniężnego w razie braku mieszkania służbowego oraz zasady wykonywania remontów mieszkań określa Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Finansów.”;

27) po art. 27 dodaje się nowy art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. Funkcjonariuszowi przysługuje pomoc finansowa na budownictwo mieszkaniowe według zasad określonych przez Radę Ministrów.”;

28) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. Funkcjonariusz otrzymuje corocznie urlop wypoczynkowy w wymiarze trzydziestu dni kalendarzowych.”;

29) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Z ważnych względów służbowych udzielenie funkcjonariuszowi urlopu wypoczynkowego może być wstrzymane w części lub w całości, a udzielony urlop może być odwołany. Termin urlopu może być także przesunięty na wniosek funkcjonariusza, umotywowany ważnymi względami.

2. Funkcjonariuszowi odwołanemu z urlopu przysługuje zwrot kosztów przejazdu spowodowanych odwołaniem, według norm ustalonych przepisami o należnościach służbowych w przypadkach przeniesienia lub oddelegowania, jak również innych kosztów, które określa Minister Spraw Wewnętrznych.

3. Wstrzymanie ze względów służbowych lub odwołanie urlopu wymaga zgody Ministra Spraw Wewnętrznych lub upoważnionego przez niego przełożonego.

4. Funkcjonariuszowi, który nie wykorzystał urlopu wypoczynkowego w danym roku kalendarzowym, urlopu tego należy udzielić w ciągu pierwszych trzech miesięcy, a w wyjątkowych przypadkach w ciągu pierwszych sześciu miesięcy następnego roku kalendarzowego.”;

30) po art. 31 dodaje się nowy art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. Minister Spraw Wewnętrznych może wprowadzić urlopy dodatkowe w wymiarze do 15 dni kalendarzowych rocznie dla funkcjonariuszy, którzy pełnią służbę w warunkach szczególnie uciążliwych i szkodliwych dla zdrowia albo osiągnęli określoną granicę wieku lub staż służby albo jeżeli jest to uzasadnione innymi szczególnymi właściwościami służby.”;

31) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. Funkcjonariuszowi można udzielić urlopu zdrowotnego lub okolicznościowego z innych ważnych przyczyn.”;

32) po art. 32 dodaje się nowy art. 32a w brzmieniu:

„Art. 32a. Minister Spraw Wewnętrznych określa szczegółowe zasady udzielania funkcjonariuszom urlopów, zasady i sposób wykorzystania urlopów dodatkowych, wymiar urlopów określonych w art. 32 oraz tryb postępowania w tych sprawach.”;

33) art. 34 i 36 skreśla się;

34) w art. 37 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustanawia się następujące rodzaje wyróżnień:

- 1) pochwała,
- 2) nagroda pieniężna lub rzeczowa,
- 3) udzielenie krótkoterminowego urlopu,
- 4) przedterminowe nadanie wyższego stopnia,
- 5) przedstawienie do odznaczenia państwowego.”;

35) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Ustanawia się następujące kary dyscyplinarne:

- 1) upomnienie,
- 2) nagana,

- 3) ostrzeżenie o niepełnej przydatności na zajmowanym stanowisku służbowym,
 4) wyznaczenie na niższe stanowisko służbowe,
 5) obniżenie stopnia milicyjnego,
 6) ostrzeżenie o niepełnej przydatności do służby,
 7) wydalenie ze służby.
2. Kary dyscyplinarne wymierza Minister Spraw Wewnętrznych lub określeni przez niego przełożeni.”;
- 36) w art. 40:
 a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 „2. Nie można wymierzyć funkcjonariuszowi kary dyscyplinarnej po upływie dwóch lat od dnia popełnienia przewinienia.”,
 b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
 „3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, o ile przewinienie dyscyplinarne jest czynem zabronionym przez prawo karne. W tym przypadku nie można wymierzyć funkcjonariuszowi kary dyscyplinarnej po ustaniu karalności tego czynu określonej w przepisach prawa karnego.”;
- 37) art. 41—45 skreśla się;
- 38) art. 46 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 46. 1. Za wykroczenia podlegające rozpoznaniu w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia funkcjonariusze ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną, jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej.
 2. Organy powołane do orzekania w sprawach o wykroczenia, a także inne zainteresowane organy, instytucje lub osoby kierują wnioski o ukaranie funkcjonariusza do właściwych organów Milicji Obywatelskiej.
 3. Za wykroczenia, za które stosownie do przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia lub innych przepisów szczególnych właściwe organy określone w tych przepisach mogą nakładać grzywny w drodze mandatu karnego, funkcjonariusze podlegają odpowiedzialności w trybie postępowania mandatowego; kary grzywny w drodze mandatu karnego wymierzają funkcjonariuszom te organy.
 4. W razie odmowy przyjęcia mandatu lub nieuiszczenia grzywny w terminie, organ upoważniony do nałożenia grzywny w drodze mandatu karnego kieruje wnioskiem o ukaranie funkcjonariusza do właściwego organu Milicji Obywatelskiej.
 5. W przypadkach określonych w ust. 2 i 4 ukaranie dyscyplinarne nie może nastąpić po upływie terminu przedawnienia określonego dla danego wykroczenia w Kodeksie wykroczeń.”;
- 39) po art. 46 dodaje się nowy art. 46a w brzmieniu:
 „Art. 46a. 1. Za czyny, za które w myśl obowiązujących przepisów właściwe organy uprawnione są do nakładania kar porządkowych, funkcjonariusze ponoszą wyłącznie odpowiedzialność dyscyplinarną.
 2. Odpowiedzialności dyscyplinarnej podlegają również funkcjonariusze w przypadkach, gdy właściwe organy uprawnione są do stosowania grzywny w celu przymuszenia.
3. O pociągnięcie funkcjonariusza do odpowiedzialności dyscyplinarnej występują organy, o których mowa w ust. 1 i 2, do właściwego organu Milicji Obywatelskiej.”;
- 40) art. 47 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 47. Zasady i tryb udzielania wyróżnień oraz wymierzania i wykonywania kar dyscyplinarnych określa regulamin dyscyplinarny wydany przez Ministra Spraw Wewnętrznych.”;
- 41) po rozdziale 5 dodaje się nowy rozdział 5a i art. 47a—47f w brzmieniu:
 „Rozdział 5a. Odpowiedzialność za naruszenie honoru i godności funkcjonariusza.
 Art. 47a. 1. Za czyny, które naruszają honor i godność funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej, funkcjonariusze ponoszą odpowiedzialność przed sądami honorowymi.
 2. Sądy honorowe są wybieralne.
 Art. 47b. 1. Sądy honorowe orzekają na mocy przekonania opartego na swobodnej ocenie dowodów, kierując się zasadami honoru i godności funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej oraz przepisami ustawy i przepisami wydanymi na jej podstawie.
 2. Przy orzekaniu członkowie sądów honorowych są niezawisli.
 Art. 47c. 1. Sądy honorowe wszczynają postępowanie:
 1) na wniosek właściwego przełożonego,
 2) z własnej inicjatywy albo na wniosek kolektywu funkcjonariuszy,
 3) na pisemny wniosek funkcjonariusza albo skargę osoby pokrzywdzonej czynem stanowiącym naruszenie honoru i godności funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej.
 2. Nie można wszcząć postępowania przed sądem honorowym, jeżeli od popełnienia czynu naruszającego honor i godność funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej upłył okres jednego roku.
 Art. 47d. 1. Jeżeli sąd honorowy nie dopatry się winy funkcjonariusza co do zarzucanych mu czynów, orzeka o niewinności.
 2. W razie uznania, że funkcjonariusz jest winny zarzucanych mu czynów, sąd honorowy orzeka o winie i stosuje środki wychowawcze w postaci:
 1) upomnienia,
 2) nagany,
 3) surowej nagany.
 3. Jeżeli według oceny sądu honorowego środki wychowawcze wymienione w ust. 2 są niewspółmierne do wagi popełnionego czynu, sąd orzeka o winie funkcjonariusza i występuje do właściwego przełożonego z wnioskiem o wymierzenie określonej kary dyscyplinarnej.
 4. Stosując środek wychowawczy lub występując z wnioskiem o wymierzenie kary dyscyplinarnej, sąd honorowy może ponadto zobowiązać funkcjonariusza do przeproszenia pokrzywdzonego, a także do naprawienia wyrządzonej szkody.

- Art. 47e. Nadzór nad sądami honorowymi sprawuje Minister Spraw Wewnętrznych. Nadzór ten nie może obejmować spraw, w zakresie których członkowie sądów są niezawisli.
- Art. 47f. Szczegółową organizację sądów honorowych, właściwość, skład i sposób ich wybierania, zasady i tryb postępowania przy rozpatrywaniu spraw i orzekaniu, zasady i tryb wnoszenia i rozpatrywania odwołań oraz wykonywania orzeczeń sądów honorowych, zakres i sposób sprawowania nadzoru nad sądami honorowymi, jak również właściwość organów w tych sprawach określa Minister Spraw Wewnętrznych.”;
- 42) w art. 48 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Okres trwania delegacji nie może przekraczać sześciu miesięcy. Minister Spraw Wewnętrznych lub upoważniony przez niego przełożony może okres ten przedłużyć do jednego roku.”;
- 43) w art. 50:
a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Funkcjonariusza można wyznaczyć na niższe stanowisko służbowe również na jego prośbę.”,
b) ust. 4 i 6—9 skreśla się;
- 44) w art. 51:
a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Zasady i tryb zawieszania funkcjonariuszy w czynnościach służbowych oraz uprawnienia przełożonych w tym zakresie określa regulamin dyscyplinarny.”,
b) ust. 3 i 4 skreśla się;
- 45) po art. 51 dodaje się nowy art. 51a w brzmieniu:
„Art. 51a. Funkcjonariusz może być skierowany do komisji lekarskiej służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z urzędu lub na jego prośbę, w celu ustalenia stanu zdrowia oraz stopnia zdolności fizycznej i psychicznej do służby, jak również w celu ustalenia związku poszczególnych schorzeń ze służbą.”;
- 46) w art. 52:
a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności, jeżeli wykonanie kary nie zostało warunkowo zawieszona.”,
b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary,”,
c) w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) nabycia prawa do emerytury milicyjnej w pełnym wymiarze”,
d) ust. 3 skreśla się;
- 47) po art. 52 dodaje się nowy art. 52a w brzmieniu:
„Art. 52a. W razie uchylenia prawomocnego wyroku skazującego i wydania wyroku uniewinnającego albo w razie uchylenia kary dyscyplinarnej wyznaczenia na niższe stanowisko służbowe lub kary wydalenia ze służby — ulegają uchyleniu skutki, jakie wynikły dla funkcjonariusza w związku z wyznaczeniem go na niższe stanowisko lub zwolnieniem ze służby, w zakresie ustalonym w decyzji wydanej przez Ministra Spraw Wewnętrznych lub upoważnionego przez niego przełożonego.”;
- 48) w art. 53:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zwolnienie funkcjonariusza ze służby z przyczyn określonych w art. 52 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz ust. 2 pkt 1, 2 i 5 nie może nastąpić w okresie obłożnej choroby, przed upływem 12 miesięcy od dnia zaprzestania służby z powodu choroby, chyba że funkcjonariusz prosi o zwolnienie.”,
b) ust. 2 skreśla się,
c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Zwolnienie funkcjonariusza na własną prośbę przed upływem 12 lat od ukończenia Akademii Spraw Wewnętrznych lub wyższej szkoły oficerskiej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych albo 5 lat od dnia ukończenia szkoły Milicji Obywatelskiej wymaga zgody Ministra Spraw Wewnętrznych lub upoważnionego przez niego przełożonego.”;
- 49) art. 55—59 skreśla się;
- 50) w art. 60 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Funkcjonariuszowi stałemu zwolnionemu ze służby, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 52 ust. 1 pkt 2 i 4 i ust. 2 pkt 3 i 6, oraz uprawnionym członkom jego rodziny przysługuje prawo bezpłatnego korzystania przez okres jednego roku od dnia zwolnienia ze służby — ze świadczeń służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, a po upływie tego okresu — z pomocy leczniczej zakładów społecznych służby zdrowia w zakresie i na warunkach przewidzianych dla pracowników, z którymi stosunek pracy został rozwiązany.”;
- 51) art. 61 otrzymuje brzmienie:
„Art. 61. Funkcjonariusz zwolniony ze służby zachowuje prawo do przydzielonego mieszkania służbowego lub do mieszkania zastępczego według norm powszechnie obowiązujących.”;
- 52) po art. 61 dodaje się nowe art. 61a i 61b w brzmieniu:
„Art. 61a. 1. Funkcjonariusz, który podejmie zatrudnienie w ciągu jednego roku od dnia zwolnienia ze służby, a jeśli pełnił służbę przygotowawczą — w ciągu trzech miesięcy od tego dnia, zachowuje ciągłość pracy, a okres służby w Milicji Obywatelskiej zalicza się mu do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem.
2. Jeżeli funkcjonariusz nie może podjąć zatrudnienia w terminie określonym w ust. 1 ze względu na chorobę powodującą niezdolność do pracy lub inwalidztwo, zachowuje on uprawnienia określone w ust. 1 w razie podjęcia zatrudnienia w ciągu trzech miesięcy od dnia ustania niezdolności do pracy lub inwalidztwa.
3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do funkcjonariuszy zwolnionych ze służby w razie ukarania karą dyscyplinarną wydalenia z tej służby albo skazania prawomocnym wyrokiem sądu.
- Art. 61b. 1. Funkcjonariuszy zwolnionych ze służby, którzy nie ukończyli: mężczyźni — 55 lat życia, kobiety — 50 lat życia i nie zostali zaliczeni do jednej z grup inwalidów, kieruje się na ich wnioski do pracy w uposażonych zakładach pracy.

2. Prezes Rady Ministrów określa zasady i tryb kierowania do pracy funkcjonariuszy zwolnionych ze służby oraz właściwość organów w tych sprawach.”;
- 53) tytuł rozdziału 7 otrzymuje brzmienie:
„Rozdział 7. Uposażenie i inne świadczenia pieniężne funkcjonariusza.”;
- 54) art. 62—69 otrzymują brzmienie:
„Art. 62. Funkcjonariusz otrzymuje uposażenie i inne świadczenia pieniężne, wolne od opodatkowania.
Art. 63. 1. Uposażenie funkcjonariusza składa się:
1) z uposażenia zasadniczego,
2) z dodatków do uposażenia.
2. Inne świadczenia pieniężne obejmują:
1) należności za podróże służbowe i przeniesienia,
2) nagrody i zapomogi,
3) należności pośmiertne,
4) należności w związku ze zwolnieniem ze służby.
Art. 64. 1. Z tytułu służby funkcjonariusz otrzymuje tylko jedno uposażenie określone w niniejszej ustawie.
2. Za pełnione czynności zleczone, wykraczające poza zwykłe obowiązki służbowe, funkcjonariusz może otrzymać dodatkowe wynagrodzenie na zasadach ustalonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych.
3. Wynagrodzenie za dokonane przez funkcjonariuszy wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia normują odrębne przepisy.
Art. 65. 1. Uposażenie zasadnicze i dodatki do uposażenia o charakterze stałym płatne są miesięcznie z góry.
2. Dni wypłaty uposażenia i dodatków wymienionych w ust. 1 oraz terminy płatności dodatków do uposażenia o charakterze niestającym i innych świadczeń pieniężnych określa Minister Spraw Wewnętrznych.
3. Dodatkami do uposażenia o charakterze stałym są dodatki ustalone w stawkach miesięcznych.
Art. 66. 1. Prawo do uposażenia powstaje z dniem mianowania funkcjonariusza na stanowisko służbowe.
2. Zmiana uposażenia następuje z dniem powstania okoliczności uzasadniających tę zmianę.
3. Jeżeli prawo do uposażenia powstało lub zmiana uposażenia nastąpiła w ciągu miesiąca, uposażenie za czas do końca miesiąca oblicza się w wysokości dziennej po $\frac{1}{30}$ części miesięcznego uposażenia.
4. Prawo do uposażenia wygasa z ostatnim dniem miesiąca, w którym nastąpiło zwolnienie funkcjonariusza ze służby lub powstały inne okoliczności uzasadniające wygaśnięcie tego prawa.
Art. 67. 1. Roszczenie z tytułu uposażenia przedawnia się po upływie trzech lat od terminu płatności uposażenia.
2. W razie zwolnienia funkcjonariusza ze służby roszczenie z tytułu uposażenia przedawnia się z upływem jednego roku od dnia zwolnienia ze służby.
3. Bieg przedawnienia roszczenia z tytułu uposażenia przerywa się przez zgłoszenie tego roszczenia na piśmie organowi Milicji Obywatelskiej.
- Art. 68. Uposażenie pobrane przez funkcjonariusza, należne mu według zasad obowiązujących w dniu wypłaty, nie podlega zwrotowi.
- Art. 69. Przepisy art. 67 i 68 stosuje się odpowiednio do innych należności pieniężnych, w szczególności określonych w art. 63 ust. 2, oraz do należności z tytułu umundurowania, z zastrzeżeniem art. 22 ust. 4.”;
- 55) po art. 69 dodaje się nowe art. 69a—69u w brzmieniu:
„Art. 69a. 1. Rada Ministrów określa uposażenie zasadnicze z uwzględnieniem wystugi lat i stawki uposażenia przywiązane do typowych stanowisk służbowych.
2. Minister Spraw Wewnętrznych zalicza poszczególne stanowiska służbowe do odpowiednich stanowisk typowych w zależności od wymaganych kwalifikacji fachowych, zakresu wykonywanych obowiązków służbowych i ponoszonej odpowiedzialności.
Art. 69b. Minister Spraw Wewnętrznych określa zasady i tryb zaliczania okresów służby (pracy) do wystugi lat, uwzględnianej przy ustalaniu stawek uposażenia.
Art. 69c. 1. Funkcjonariusze otrzymują następujące dodatki do uposażenia: dodatek rodzinny, dodatek za stopień milicyjny oraz dodatki uzasadnione szczególnymi właściwościami lub warunkami służby albo kwalifikacjami.
2. Zasady i warunki otrzymywania dodatków do uposażenia oraz ich wysokość określa Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.
Art. 69d. 1. Funkcjonariusz przeniesiony na inne stanowisko służbowe, do którego przywiązane jest uposażenie zasadnicze niższe od pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku, zachowuje dotychczasowe uposażenie zasadnicze.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do funkcjonariuszy przeniesionych na niższe stanowisko służbowe:
1) w razie stwierdzenia nieprzydatności na zajmowanym stanowisku,
2) w razie niewywiązywania się z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku,
3) w trybie dyscyplinarnym,
4) na prośbę funkcjonariusza.
Art. 69e. Funkcjonariuszom mogą być przyznawane nagrody i zapomogi w wysokości i na zasadach określonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 69f. 1. Funkcjonariusz zwolniony ze służby z przyczyn określonych w art. 52 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz ust. 2 pkt 1, 2 i 4—7 otrzymuje:

- 1) odprawę,
 - 2) uposażenie za urlop wypoczynkowy nie wykorzystany w roku zwolnienia ze służby,
 - 3) zryczałtowany ekwiwalent pieniężny za nie wykorzystany w danym roku przejazd na koszt Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,
 - 4) zwrot kosztów przejazdu do obranego miejsca zamieszkania dla siebie i członków rodziny oraz zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego, według zasad obowiązujących przy przeniesieniach służbowych.
2. Funkcjonariusz zwolniony ze służby z przyczyny określonej w art. 52 ust. 1 pkt 2 otrzymuje 50% odprawy.
3. Minister Spraw Wewnętrznych lub upoważniony przez niego przełożony może, w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, przyznać funkcjonariuszowi odprawę w wysokości nie przekraczającej 50% w razie zwolnienia go ze służby z przyczyn określonych w art. 52 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3.

Art. 69g. 1. Wysokość odprawy dla funkcjonariusza w służbie stałej równa się wysokości trzymiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym pobieranego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym. Odprawa ulega zwiększeniu o 20% uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym za każdy dalszy pełny rok wysługi ponad 5 lat nieprzerwanej służby, aż do wysokości pięciomiesięcznego zasadniczego uposażenia wraz z dodatkami o charakterze stałym. Okres służby przekraczający 6 miesięcy liczy się jako pełny rok.

2. Przy ustalaniu wysokości odprawy uwzględnia się również okresy zawodowej służby wojskowej pełnionej nieprzerwanie, w razie bezpośredniego przejścia z tej służby do służby w Milicji Obywatelskiej, jeżeli w związku ze zwolnieniem ze służby wojskowej odprawa nie została wypłacona.
3. Wysokość odprawy dla funkcjonariusza w służbie przygotowawczej równa się wysokości pobieranego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym:
 - 1) jednomiesięcznego — przy wysłudze do jednego roku,
 - 2) dwumiesięcznego — przy wysłudze do 2 lat,
 - 3) trzymiesięcznego — przy wysłudze ponad 2 lata.

Art. 69h. 1. W razie śmierci funkcjonariusza przysługuje pozostałej po nim rodzinie ekwiwalent pieniężny za nie wykorzystany przez niego urlop wypoczynkowy oraz odprawa pienięż-

na w takiej wysokości, w jakiej przysługiwałaby temu funkcjonariuszowi, gdyby był zwolniony ze służby.

2. Należności, o których mowa w ust. 1, przysługują żonie funkcjonariusza, która pozostawała z nim we wspólności małżeńskiej, bez względu na jej wiek i zdolność do pracy, a w dalszej kolejności dzieciom i rodzicom funkcjonariusza, jeżeli pozostawali na jego utrzymaniu we wspólnym gospodarstwie domowym.

Art. 69i. 1. Funkcjonariuszowi w służbie stałej zwolnionemu ze służby z przyczyn określonych w art. 52 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 5 i 7 wypłaca się co miesiąc przez okres jednego roku po zwolnieniu ze służby świadczenie pieniężne w wysokości odpowiadającej uposażeniu zasadniczemu wraz z dodatkami o charakterze stałym pobieranemu na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym. Świadczenie to wypłaca się także funkcjonariuszowi w służbie stałej zwolnionemu ze służby na własną prośbę, jeżeli osiągnął wiek: mężczyzna — 55 lat życia, kobieta — 50 lat życia.

2. Świadczenie określone w ust. 1 przysługuje również funkcjonariuszowi w służbie stałej w przypadku zwolnienia go ze służby na skutek niewyrażenia przez niego zgody na wyznaczenie na niższe stanowisko służbowe z przyczyn wymienionych w art. 50 ust. 2 pkt 1 i 4.
3. Funkcjonariuszowi w służbie stałej zwolnionemu ze służby z przyczyn określonych w art. 52 ust. 2 pkt 2 oraz funkcjonariuszowi w służbie stałej zwolnionemu ze służby na skutek niewyrażenia przez niego zgody na wyznaczenie na niższe stanowisko służbowe z powodu wymienionego w art. 50 ust. 2 pkt 3 wypłaca się świadczenie wymienione w ust. 1 przez okres sześciu miesięcy, jeżeli funkcjonariusz ten posiada co najmniej 10 lat nieprzerwanej służby. W wyjątkowych przypadkach Minister Spraw Wewnętrznych może okres ten przedłużyć do jednego roku.
4. Funkcjonariuszowi uprawnionemu do świadczenia określonego w ust. 1, który nabył prawo do zaopatrzenia emerytalnego, przysługuje prawo wyboru jednego z tych świadczeń.

Art. 69j. Funkcjonariuszowi nie przysługuje odprawa określona w art. 69f oraz świadczenie pieniężne określone w art. 69i w razie bezpośredniego przejścia do zawodowej służby wojskowej bądź do innej służby, do której przywiązane jest prawo do takich świadczeń.

Art. 69k. 1. W razie śmierci funkcjonariusza przysługuje zasilek na pokrycie kosztów pogrzebu w wysokości:

- 1) trzymiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługującego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym — jeżeli koszty pogrzebu ponosi małżonek, dzieci, wnuki, rodzeństwo lub rodzice,

- 2) kosztów rzeczywiście poniesionych, najwyżej jednak do wysokości określonej w pkt 1 — jeżeli koszty pogrzebu ponosi inna osoba.
 2. Jeżeli śmierć funkcjonariusza nastąpiła na skutek wypadku pozostającego w związku ze służbą, koszty pogrzebu pokrywa Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. W uzasadnionych przypadkach Minister Spraw Wewnętrznych może wyrazić zgodę na pokrycie kosztów pogrzebu funkcjonariusza zmarłego w związku ze służbą — jeżeli śmierć nie nastąpiła wskutek wypadku.
 3. W przypadku pokrycia przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych kosztów pogrzebu funkcjonariusza małżonkowi, dzieciom lub rodzicom przysługuje połowa zasiłku określonego w ust. 1 pkt 1.
 4. W razie śmierci członka rodziny funkcjonariusza przysługuje zasiłek na pokrycie kosztów pogrzebu w wysokości:
 - 1) dwumiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługującego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym — jeżeli koszty pogrzebu ponosi funkcjonariusz,
 - 2) kosztów rzeczywiście poniesionych, najwyżej jednak do wysokości określonej w pkt 1 — jeżeli koszty pogrzebu ponosi inna osoba.
 5. Minister Spraw Wewnętrznych określa zasady pokrywania przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych kosztów pogrzebu funkcjonariuszy oraz osoby, na które przysługuje zasiłek określony w ust. 4.
 6. W razie zbiegu uprawnień do zasiłku na pokrycie kosztów pogrzebu członka rodziny funkcjonariusza na podstawie ust. 4 oraz na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym lub innych przepisów, funkcjonariuszowi przysługuje jeden, wybrany przez niego zasiłek.
- Art. 69l. W razie oddelegowania poza zwykłe miejsce służbowe oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe funkcjonariuszowi przysługują należności w wysokości i na zasadach określonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.
- Art. 69i. 1. W okresie choroby, urlopów, zwolnienia od zajęć służbowych oraz w okresie pozostawania bez przydziału służbowego funkcjonariusz otrzymuje uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia o charakterze stałym i inne należności pieniężne przysługujące mu na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym — z uwzględnieniem powstałych w tym okresie zmian, mających wpływ na prawo do uposażenia i innych należności pieniężnych lub na ich wysokość.
2. Funkcjonariusz korzystający z urlopu udzielonego przez Ministra Spraw Wewnętrznych dla wykonania prac w dziedzinie literackiej lub artystycznej, jak również dla odbycia studiów lub praktyki albo z innych ważnych przyczyn, nie otrzymuje uposażenia przez czas pozostawania na tym urlopie. Przysługujące funkcjonariuszowi inne należności pieniężne nie podlegają ograniczeniu.
 3. W przypadkach uzasadnionych Minister Spraw Wewnętrznych może przyznać funkcjonariuszowi pozostającemu na urlopie wymienionym w ust. 2 uposażenie w całości lub w części.
 4. Minister Spraw Wewnętrznych może ograniczyć w całości lub w części wypłatę niektórych dodatków do uposażenia w okresie choroby lub urlopu zdrowotnego funkcjonariusza albo w okresie pozostawania bez przydziału służbowego.
- Art. 69m. 1. Funkcjonariusz skierowany do szkoły lub na przeszkolenie albo na studia w kraju otrzymuje uposażenie oraz inne należności pieniężne w wysokości i na zasadach określonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych.
2. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Finansów określa zasady wypłaty oraz wysokość uposażenia i innych należności pieniężnych funkcjonariuszy skierowanych do akademii lub innych szkół (kursów) za granicą.
- Art. 69n. 1. Funkcjonariuszowi zawieszonemu w czynnościach służbowych zawieszona się od najbliższego terminu płatności 50% uposażenia zasadniczego oraz dodatki do uposażenia z wyjątkiem dodatku rodzinnego.
2. W razie uchylenia zawieszenia w czynnościach służbowych, funkcjonariusz otrzymuje zawieszoną część uposażenia, chyba że został skazany prawomocnym wyrokiem sądu albo ukarany karą dyscyplinarną wydalenia ze służby. W tych przypadkach funkcjonariusz traci prawo do zawieszonej części uposażenia.
- Art. 69o. 1. Funkcjonariuszowi tymczasowo aresztowanemu zawieszona się od najbliższego terminu płatności połowę uposażenia zasadniczego, pobieranego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, oraz dodatki do uposażenia z wyjątkiem dodatku rodzinnego.
2. W przypadku umorzenia postępowania karnego lub uniewinnienia prawomocnym wyrokiem sądu, funkcjonariusz otrzymuje zawieszoną część uposażenia, choćby umorzenie lub uniewinnienie nastąpiło po zwolnieniu funkcjonariusza ze służby. W razie skazania prawomocnym wyrokiem sądu funkcjonariusz traci prawo do zawieszonej części uposażenia.
- Art. 69p. 1. Funkcjonariuszowi, który samowolnie opuścił miejsce służbowe albo poza nim pozostaje, zawieszona się uposażenie od najbliższego terminu płatności. Jeżeli funkcjonariusz pobrał już za czas nie usprawiedliwionej nieobecności uposażenie, potrąca mu się odpowiednią część uposażenia przy najbliższej wypłacie.

2. W razie uznania nieobecności za usprawiedliwioną wypłaca się funkcjonariuszowi zawieszony uposażenie, w przeciwnym razie funkcjonariusz traci za każdy dzień nie usprawiedliwionej nieobecności $\frac{1}{30}$ część uposażenia miesięcznego.
3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w razie zawinionej niemożności pełnienia przez funkcjonariusza obowiązków służbowych.

Art. 69r. 1. Z uposażenia funkcjonariuszy mogą być dokonywane potrącenia na podstawie tytułów egzekucyjnych sądowych i administracyjnych oraz na podstawie przepisów szczególnych — w wysokości i na zasadach określonych w przepisach o egzekucji sądowej lub egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych albo w przepisach szczególnych, jeżeli dalsze przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej.

2. Przez uposażenie, o którym mowa w ust. 1, rozumie się uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia oraz odprawę określoną w art. 69f ust. 1 pkt 1. Potrąceń nie dokonuje się z dodatku rodzinnego oraz z należności z tytułu zwrotu kosztów przejazdu i przewozu urzędnika domowego.

3. Dodatek rodzinny należny na-osoby alimentowane przeznacza się na rzecz tych osób bez zaliczenia na zobowiązania alimentacyjne.

Art. 69s. Przy zbiegu należności z tytułu odpowiedzialności materialnej funkcjonariuszy za szkody wyrządzone jednostce organizacyjnej Milicji Oby-

watelskiej z innymi należnościami, z wyjątkiem należności alimentacyjnych, należnościami z tytułu odpowiedzialności materialnej funkcjonariuszy służy pierwszeństwo zaspokojenia.

Art. 69t. Minister Spraw Wewnętrznych określa organy właściwe do dokonywania potrąceń z uposażenia oraz tryb postępowania w tych sprawach.

Art. 69u. Przepisów art. 69r—69s nie stosuje się do zaliczek pobieranych do rozliczenia, w szczególności na koszty podróży służbowej, delegacji i przeniesienia. Należności te potrąca się z uposażenia w pełnej wysokości niezależnie od potrąceń z innych tytułów."

56) art. 70, 71 i 73 skreśla się:

Art. 2. 1. Funkcjonariusze bez stopnia służbowego pełniący służbę w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy stają się z mocy prawa funkcjonariuszami w stopniu szeregowca Milicji Obywatelskiej.

2. Służbę pełnioną przez funkcjonariuszy wymienionych w ust. 1 do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, traktuje się na równi ze służbą pełnioną na stanowisku ze stopniem.

Art. 3. Minister Spraw Wewnętrznych ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o stosunku służbowym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszej ustawy i z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

344

USTAWA

z dnia 16 grudnia 1972 r.

zmieniająca ustawę o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin.

Art. 1. W ustawie z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 12, poz. 70) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule ustawy wyraz „funkcjonariuszów” zastępuje się wyrazem „funkcjonariuszy”;

1a) art. 2—5 otrzymują brzmienie:

„Art. 2. Z tytułu zaopatrzenia emerytalnego przysługują na zasadach określonych w ustawie:

- 1) świadczenia pieniężne:
 - a) emerytura milicyjna, milicyjna renta inwalidzka lub milicyjna renta rodzinna,
 - b) dodatki do emerytury lub renty,
 - c) zasiłek pogrzebowy,
 - d) zwrot kosztów przeniesienia;
- 2) inne świadczenia i uprawnienia:
 - a) świadczenia lecznicze i położnicze,

- b) zaopatrzenie w protezy, przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze,
- c) zapewnienie pracy,
- d) przysposobienie zawodowe,
- e) prawo do mieszkania służbowego,
- f) prawo do pomocy w budownictwie mieszkaniowym ze środków własnych,
- g) prawo do umieszczenia w domu emeryta (rencisty) lub innym zakładzie pomocy społecznej.

Art. 3. 1. Użyte w ustawie określenia:

- 1) emerytura — oznacza emeryturę milicyjną,
- 2) emeryt — oznacza emeryta milicyjnego,
- 3) renta inwalidzka — oznacza milicyjną rentę inwalidzką,
- 4) rencista — oznacza rencistę milicyjnego,
- 5) renta rodzinna — oznacza milicyjną rentę rodzinną,